

## یا مَنْ إِلَيْهِ يَلْجَأُ الْمُتَحَيِّرُونَ...

درباره ی بیماری فراگیر کرونا از جهات و زوایای مختلف تا کنون، مطالب و سخنان متنوعی گفته و شنیده شده که در جای خود مفید و قابل استفاده اند. آنچه در این مجال بدان پرداخته میشود، نوع مواجهه مبلّغین دینی با این بلا ی همه گیر از حیث رسالت تبلیغی ست که در قالب نکاتی عرض میشود؛

این بیماری با توجه به ابعاد آن از مصادیق بارز "بلا" ست و مایه ی آزمایش.

شیوع و گستردگی عجیب و غریب این بیماری در همه جای این دنیای خاکی و درگیر کردن همگان ، تلفات انسانی نسبتاً زیاد، اختلال زندگی عادی، عوارض پیدا و پنهان اقتصادی، فرهنگی، روانی و ... همگی حکایت از بأس و شدتی کم سابقه برای اهالی این دنیا دارد.

"و لنبولنکم بشیءٍ مِنْ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَ نَقْصِ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَ الثَّمَرَاتِ وَ بَشِّرِ الصَّابِرِينَ " (۱۵۵ بقره)

این بلا و سختی علی رغم شدت آن، مورد منحصر به فرد تاریخ این کره ی خاکی نبوده و نیست. آنچه که مهم است نوع مواجهه با این مصیبت همگانی ست. مواجهه ای که در فرهنگ دینی در موارد مشابه از جمله قحطی و خشکسالی و بیماری های مسری، تعریف شده است. در مورد این بیماری هم علاوه بر تقوای فردی و اجتماعی در رعایت نکات بهداشتی و عقلایی، اصول محکم اخلاقی "تذکر" و در پی آن "التجاء" و "بازگشت" به سوی خداوند وجود دارد که ریشه در بنیان های قویم اعتقادی دارد.

"و لقد أرسلنا إلى أممٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَ الضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ " (۴۲ انعام)

آنچه که مهم است فارغ از هرگونه تحلیل علمی و پزشکی و یا نظامی و حتی الاهیاتی از این بیماری و موارد مشابه ، نوع مواجهه ی با آن است. اگر ندانیم که منشأ این بیماری طبیعی بوده و یا منشا غیرطبیعی داشته و در راستای جنگ هدفمند بیولوژیک طراحی شده؟ اگر ندانیم که این مصیبت، عقوبت کدام گناه و معصیت است؟ و یا اصلاً عقوبت هست یا نیست؟ ولی میدانیم که در مصیبتی که رعب و وحشت یکی از ارمغانهای آن است، باید پناهی جست که امن باشد و آرامش را هدیه کند.

اتفاقاً نسخه ی دینی ، اعراض از آلهه ی دروغین و توجه به حضرت ربّ العالمین است.

"أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ " (۲۸ رعد)

وقتی طبق قاعده ی قرآنی، سرمنشأ فسق و گناه، "خودفراموشی" و "خدا فراموشی" و در یک کلمه "غفلت" است (۱۹ حشر) در مقابل، لازمه ی تربیت رب، تذکار و تنبّه و هشدار است که جلوه های متنوعی دارد. وقتی غفلت، عام و فراگیر شد ، تذکار و زینهار هم به تناسب باید شامل و فراگیر باشد. و چه بسا یک بیماری به وسعت کره ی زمین ، هشدار به ازای همان غفلت عمومی باشد. بسیار کج فهمی و کج سلیقگی ست که عده ای بخواهند با لهو و لعب غفلت را به جنگ هشجاری برونند و روایت صحیح و واقعی را به محاق ببرند.

بزرگترین رسالت عالمان دینی به عنوان ورثه ی انبیاء، انتقال صحیح و به هنگام معارف دینی و انذار و تبشیر بجاست.

با توجه به نکات پیش گفته در موارد فراگیری بلا و سختی و شدت، رویکرد تذکر و تحذیر در تبلیغ دینی باید غالب باشد.

باید جهت هدایت به سمت تنها پناه حقیقی و التجاء به او باشد.

"و لن تجد من دونه ملتحدا" (۲۷ کهف)

تبیین فلسفه ی بلا و آزمایش های الهی و توصیه به "صبر" و "توکل"، "دعا" و "مسئلت"، "افتقار" و "استغاثه"، "استغفار" و "توبه"، "اضطرار" و "توسل" به مقربین و حضرات معصومین (علیهم السّلام) و در امتداد این معارف، امیددهی واقعی (نه خیال پردازی های کودکانه) و بسیاری دیگر از این دست معارف در این فضا به خوبی فهمیده میشوند هرچند که انحصار در این فضای خاص نداشته باشند.

در همه احوال و به ویژه شرایط شدت و سختی باید به خداوند پناه برد و با او ارتباط داشت. باید اسباب و بهانه های ارتباط را فراهم کرد و با هر بهانه بدنبال جلب رحمت الهی بود. از جمله ی این بهانه های کارساز توجه به خلق الله و دستگیری و همدلی با آنهاست. "ارحم ترحم"

"احسان" نسبت به دیگران، "ایثار" و از خود گذشتگی، "مواسات" و "مواخاه"، انصاف و رعایت حال مؤمنین، "انفاق"، گره گشایی و دستگیری از بندگان خدا و ... از جمله معارف اخلاقی بلندی هستند که در جلب رحمت الهی نقش به سزایی دارند.

در شرایط کنونی و با توجه به رسالت تبلیغی عالمان دینی، یکی از راهبردهای تبلیغی، فراگیر کردن فرهنگ دینی پناه بردن به خدا و پناه شدن برای بندگان خداست.

تبلیغ انس و خلوت با پروردگار و ترویج فرهنگ اخوت و برادری در میان جامعه ی مؤمنین و امت اسلامی از ضروریات است که البته مع الاسف با توجه به تعطیلی اجتماعات دینی باید از طرق مجازی و ... بدان اهتمام داشت.

تشکل فراگیر تبلیغ در ادامه ی روند "تبلیغ گفتمانی" برای موسم تبلیغی ماه مبارک رمضان و با لحاظ بستر تهذیبی ماه مبارک برای "خودسازی" و "جامعه پردازی"، گفتمان "پناه" (یا بازگشت) را به گروههای تبلیغی و مبلغ ان بزرگوار پیشنهاد میکند تا با استفاده از حداکثر ظرفیت شبکه های اجتماعی و رسانه ای خود با تبیین صحیح و اصولی معارف بلند دینی نقش اصیل هدایت جامعه را به خوبی ایفا کنند و آمادگی امت و به خصوص جوانان را برای پیشبرد اهداف عالییه ی مطروحه در بیانیه گام دوم انقلاب اسلامی بالا ببرند.

<http://sapp.ir/aftabhosn>